

**Chương 626: Thảm Hoạ Công (74) - Thế Lực Tiên Phong Bí
Ẩn**
(Số từ: 3686)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:20 PM 23/11/2023

Ban đầu, cho đến khi họ đến đích, Grenosia, Lực lượng Đồng minh phải tham gia vào một số cuộc bao vây thành phố quy mô vừa và nhỏ.

Với việc kẻ Bất diệt đảm nhận nhiệm vụ của quân đội Ma vương và vô hiệu hóa các điểm then chốt một cách nhanh chóng và chính xác, Lực lượng Đồng minh đã tiến lên mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Lực lượng Đồng minh đã không gặp phải bất kỳ trận chiến nào khi họ tiến về phía trước.

Không có con quái vật nào trên con đường họ đi.

Tốt nhất, chỉ còn lại những con quái vật đã bị biến thành từng mảnh.

Bất kể lý do là gì, đó là một tình huống mà bất cứ ai cũng vui vẻ chào đón.

Đương nhiên, tin đồn lan truyền rằng Đế chế đang điều hành một lực lượng tiên phong khổng lồ.

Nhưng cuối cùng, không có trận chiến nào là điều tốt sao?

Mặc dù việc Đế chế vận hành một đơn vị quy mô lớn mạnh mẽ, giờ được thay thế bởi kẻ Bất diệt, không được giải thích chi tiết, nhưng đó cũng là điều mà những người đứng đầu mỗi quân đội đã dự đoán ở một mức độ nào đó.

Họ không thể biết lực lượng tiên phong có sức mạnh như thế nào, nhưng việc họ tiêu diệt các thành phố quy mô vừa và nhỏ chắc chắn là một hiện tượng tốt cho lực lượng chính.

Tuy nhiên.

*Roaaaaar!

Grenosia, nơi sắp diễn ra một trận chiến quy mô lớn, đã bị đội tiên phong biến thành tro bụi.

"...Chuyện quái gì thế này?"

Kono Lint không thể không nhìn thấy cảnh này trước bất kỳ ai khác.

Một lực lượng quân sự quy mô lớn không xác định đã phá hủy không chỉ các thành phố quy mô vừa và nhỏ mà cả thành phố lớn

Grenosia, thậm chí cả các Công và quái vật cũng bị xóa sổ hoàn toàn.

Cho dù một đội quân là một nhóm chuẩn bị cho chiến tranh bao nhiêu, sẽ không có ai thực sự thích chiến đấu.

Do đó, không có lý do gì để không thích thực tế là các thành phố quy mô vừa và nhỏ đã bị phá hủy và không cần phải chiến đấu ở những nơi đó.

Tuy nhiên, họ có nên vui mừng khi điểm chiến lược lớn đã bị phá hủy?

Bất kể lý do là gì, thực tế là trận chiến lớn dự kiến đã giành chiến thắng có nghĩa là không thiếu nguồn lực quân sự.

Nhưng nó không lạ sao?

Không có gì lạ khi một cái gì đó ở mức độ này là có thể sao?

Sống sót là tốt, và thật tốt khi một trận chiến quy mô lớn không xảy ra.

Bất chấp tin tốt lành, một cảm giác bất an và lo lắng đặc biệt lan rộng khắp Lực lượng Đồng minh, và họ không thể làm gì được.

Thay vì vui mừng về sự biến mất của trận chiến quy mô lớn đã được lên kế hoạch, một cảm giác bất an kỳ lạ tràn ngập căn cứ của Lực lượng Đồng minh.

Tại nơi họp của chỉ huy cấp cao.

"Bệ hạ, hiện tại sẽ không nói cho chúng tôi biết sao?"

Một trong những chỉ huy dẫn đầu mỗi đội quân, người đã tập trung trong lều chỉ huy cấp cao, thận trọng mở lời.

"Mọi người đều biết rằng Lực lượng Đồng minh đã điều hành một đơn vị tiên phong cho đến bây giờ. Chúng tôi cũng biết rằng cả cô Saviolin Turner và Anh hùng đều không liên kết với họ."

Những người biết rằng vai trò mà kẻ Bất diệt đảm nhận trước đây đã được đảm nhận bởi quân đội của Ma vương, nhưng phần lớn thì không.

Do đó, họ chỉ có thể đoán rằng Đế chế đang che giấu một lực lượng quân sự rất mạnh.

"Nếu chúng ta có một đồng minh hùng mạnh và một đội quân như vậy, chúng ta nên mở rộng vòng tay chào đón họ".

Tại sao họ cần che giấu sự tồn tại của một đồng minh mạnh mẽ như vậy? Sẽ tốt hơn nếu tiết lộ sự hiện diện của một lực lượng mạnh mẽ như vậy để thúc đẩy tinh thần của Lực lượng Đồng minh chứ?

Đó không phải là một lập luận sai.

Tuy nhiên, ai nấy đều cảm thấy bất an trước tình thế quân tiến mà không rõ lý do.

“Thưa Bộ hạ, tôi tin rằng bây giờ cần phải thông báo cho các chỉ huy ít nhất về những gì đang diễn ra.”

Bertus lặng lẽ lắng nghe những lời này.

Không thể tránh khỏi việc các chỉ huy của mỗi đội quân sẽ cảm thấy bối rối trong tình huống này, khi nhu cầu tấn công Grenosia đã biến mất.

Trong trụ sở chỉ huy quân sự chung, nơi tập trung đại diện của từng đội quân, các ghế được sắp xếp theo cấp bậc, như thể chính Hoàng đế đang ngồi ở đó.

Và, tất nhiên, người ngồi gần chiếc ghế danh dự nhất không ai khác chính là Chỉ huy của Kernstadt, Louise von Schwarz.

'Hoàng đế sẽ trả lời như thế nào?'

Đương nhiên, cô, người đã chứng kiến thí nghiệm tại Temple, biết ý nghĩa của tình hình hiện tại của các Lực lượng Đồng minh.

Louise không còn lựa chọn nào khác ngoài trực giác biết rằng quân đội đang di chuyển. Và bởi vì chỉ riêng đội quân này đã đủ mạnh để chiếm được một thành phố lớn, cô không khỏi căng thẳng.

Đó là một đội quân hùng mạnh.

Tuy nhiên, nguồn gốc của nó là không rõ.

Bất chấp tin vui rằng Đế chế sở hữu một đội quân hùng mạnh không rõ tung tích, các chỉ huy dưới quyền của Hoàng đế đang tỏ ra lo lắng vì không biết sự thật.

Anh ấy sẽ nói sự thật hay giấu nó đi?

Không bên nào có thể dự đoán điều gì sẽ dẫn đến một cuộc khủng hoảng lớn hơn.

Louise cũng vậy, không thể quyết định lựa chọn nào tốt hơn.

Bí mật có xu hướng lan rộng khi nhiều người biết đến chúng. Vì vậy, chỉ bằng cách tiết lộ sự thật rằng họ đang tạo ra một đội quân Undead tại trung tâm chỉ huy, việc toàn bộ Lực lượng Đồng minh cuối cùng sẽ biết về điều đó là điều không thể tránh khỏi.

Một sự im lặng đáng ngại và khó chịu tiếp tục.

Vào thời điểm đó, khi Hoàng đế sắp đưa ra quyết định và lên tiếng.

"Tôi thà không biết còn hơn."

Giọng nói phá vỡ sự im lặng không phải của Hoàng đế.

Người phụ nữ ngồi rất gần chiếc ghế cấp cao trong phòng họp của trụ sở chỉ huy liên hợp, giống như Louise von Schwarz, có một giọng nói du dương đầy tiếng cười gần như phát câu trong bầu không khí lo lắng.

"Tôi là người duy nhất nghĩ vậy sao?"

Đó là Chỉ Huy Thánh Hiệp Sĩ mới được bổ nhiệm, Rowan.

Mọi người đều sửng sốt trước lời nhận xét bất ngờ của Tân Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, người nói rằng cô ấy thà không biết bất cứ điều gì khi mọi người yêu cầu sự thật từ Hoàng đế.

Mọi người đều biết rằng một sự thay đổi chính trị quan trọng đã xảy ra trong Ngũ Đại Thần Giáo, kể từ khi Chỉ Huy Thánh Hiệp

Sĩ cũ đột nhiên bị thay thế, và một Chỉ Huy Thánh Hiệp Sĩ mới đã nhậm chức. Tuy nhiên, chỉ một số ít biết chính xác tình hình bên trong đó là gì.

Những người biết đều im lặng, vì vậy không ai biết sự thay đổi vị trí của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ có nghĩa là gì.

Ngay cả khi cô ấy là người mới đến vị trí này, không có ai ở nơi này có thể phớt lờ Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ.

Vì cấp bậc của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ trong liên minh cao hơn hầu hết các Hoàng gia, nên quyền phát biểu của cô ấy mạnh hơn nhiều vị vua.

Do đó, những lời của Rowan không phải là thứ có thể dễ dàng bác bỏ.

“Chỉ huy, cô nói như vậy là có ý gì?”

Đáp lại câu hỏi của người đã yêu cầu một lời giải thích, Rowan nghiêng đầu.

"Nghĩa là Bộ hạ nhất định có lý do chính đáng để giữ bí mật cho đến tận bây giờ."

Hoàng đế vẫn im lặng, và một sự im lặng đáng ngờ tràn ngập căn phòng.

"Mọi người ở đây hẳn đã nhận thấy ở một mức độ nào đó rằng có một thể lực ẩn giấu trong Lực lượng Đồng minh, phải không?"

“Nhưng thực tế là chúng ta chưa được biết nó là gì hoặc lực lượng ẩn giấu này bao gồm những gì có nghĩa là phải có lý do nó không thể được tiết lộ.”

“Nếu mọi người đều khó chịu mà khó nói ra, chẳng phải đó là điều chúng ta không nên biết sao?”

"Đó là lý do tại sao tôi không muốn biết."

"Bởi vì tôi tin rằng có một lý do nó được giữ bí mật."

Trước những lời của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, người tuyên bố tin tưởng Hoàng đế, Louise cảm thấy buồn nôn.

Cô không biết Ma vương thực sự như thế nào, nhưng Louise biết rằng Rowan nuôi dưỡng lòng căm thù tột độ đối với Đế chế.

Hơn nữa, cô ta là kẻ chủ mưu đằng sau vụ thảm sát do Đế chế dàn dựng.

Thấy cô ấy giả vờ tin tưởng vào Hoàng đế một cách thờ ơ như vậy khiến cơn giận của Louise sôi sục.

'Cô ấy phải biết, tất nhiên ...'

Biết rằng Rowan đã hành động như vậy trong khi nhận thức được sự thật khiến Louise cảm thấy như thể nội tâm cô đang quay cuồng.

"Nhưng nếu chúng ta biết về lực lượng bí mật trong Lực lượng Đồng minh, nó chắc chắn sẽ... hữu ích hơn cho việc lập kế hoạch cho các hoạt động trong tương lai."

"Ngay cả khi đó là một sự thật sẽ gây ra nhiều rắc rối hơn nếu biết?"

"Ý cô là gì?"

“Anh thấy đấy, biết điều đó không nhất thiết giải quyết được sự lo lắng của chúng ta. Thay vào đó, nó có thể tiết lộ một sự thật khiến chúng ta còn lo lắng hơn nữa. Anh không hiểu tôi đang nói gì sao, vì có một lý do khiến nó không thể tiết lộ nhỉ?”

Rowan nói với một nụ cười ngọt ngào, chậm rãi.

"Giả sử đó là một lực lượng không nên bộc lộ ra bên ngoài. Có ai trong số mọi người có thể tự tin nói rằng mình không nên sử dụng lực lượng đó nữa không? Đó là một lực lượng hữu ích đến mức chúng ta thậm chí không cần phải tham gia vào chiến dịch Gresonia, mà được cho là sẽ dẫn đến mất mát nghiêm trọng."

Nếu đó là một ma thuật đáng ngại hoặc một thể lực bị nguyên rủa có sức mạnh thực sự.

Nếu lực lượng ẩn bên trong các Lực lượng Đồng minh là thứ chỉ có thể có được qua tay của một người không nên bị xử lý hoặc thứ gì đó chắc chắn sẽ nhận được sự chỉ trích từ bên ngoài.

Liệu có ai ở đây có thể khẳng định rằng họ không nên sử dụng sức mạnh của mình và kết thúc cuộc chiến này chỉ bằng sức mạnh của các Lực lượng Đồng minh?

"Tôi không biết cụ thể là cái gì, nhưng chúng ta đều phải thừa nhận, chúng ta cần liên minh lực lượng tiềm ẩn này, hay nói chính xác hơn là Đế quốc tiềm ẩn lực lượng tại trận chiến tranh này."

"Tất nhiên, nếu đó là một sức mạnh phải được giữ bí mật, thì đó không phải là một quyền lực, phải không?"

"Nhưng nếu chúng ta biết về một thể lực như vậy mà vẫn chọn cách im lặng, chúng ta sẽ trở thành gì?"

"Đồng phạm."

Sự tham gia của Hoàng đế với một số loại quyền lực vẫn chưa được biết.

Tuy nhiên, biết về sức mạnh đáng sợ, đen tối và xấu xa đó cũng như sự liên quan của Hoàng đế với nó sẽ là một vấn đề.

Hoàng đế lãnh đạo cuộc chiến với thế lực tà ác. Nhưng nếu họ biết sự thật mà im lặng vì họ cần sức mạnh đó, họ sẽ trở thành đồng lõa của Đế quốc và Hoàng đế.

"Tất cả mọi người không nên đánh giá cao sự im lặng của Bộ hạ là vì lợi ích của chúng ta sao?"

Trước những lời của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, mọi người nuốt nước bọt với vẻ mặt cứng đờ.

Điếc không sợ súng.

Trong mọi tình huống khác, họ có thể không đồng ý, nhưng vào thời điểm đó, mọi người đều cảm thấy rằng câu nói đó là đúng.

Trên đời có những chuyện không nên biết.

"Không phải cố gắng chia sẻ gánh nặng khi Bộ hạ sẵn sàng gánh vác mọi trách nhiệm một mình vừa vô nghĩa vừa là sự coi thường trắng trợn đối với sự cân nhắc của Bộ hạ sao?"

Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ tìm cách bảo vệ bí mật của Hoàng đế.

Nhưng tất cả mọi người có mặt đều có thể cảm thấy rằng đó không phải là sự tôn trọng đối với Hoàng đế.

Một tội ác duy nhất.

Sự thiếu hiểu biết là tốt nhất cho phần còn lại.

Dù vấn đề là gì, bất kể kế hoạch độc ác nào có liên quan.

Sự im lặng của Hoàng đế trước những lời lẽ ác ý rõ ràng của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ tự nó đã là bằng chứng.

Nếu những lời của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ là phỏng đoán vô căn cứ, Hoàng đế không có lý do gì để giữ im lặng.

Việc nói bóng gió rằng Hoàng đế đã phạm phải một tội ác ghê tởm không thể tha thứ là một sự xúc phạm lớn đối với Hoàng gia, Đế quốc và bản thân Hoàng đế.

Cho dù Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ có hùng mạnh đến đâu, cô ấy cũng không thể vượt qua Hoàng đế.

Bất chấp sự không đúng đắn nghiêm trọng của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, Hoàng đế không nói gì.

Mọi người đều biết rằng sự chịu đựng trước sự sỉ nhục của anh ta là một dấu hiệu cho thấy anh ta bằng lòng.

Họ sẽ muốn trở thành đồng phạm?

Chẳng lẽ họ vẫn không biết gì và chuẩn bị một cái có là sau này không biết gì sao?

Nhìn vào đám đông im lặng, bây giờ sợ hãi khi biết sự thật, Hoàng đế chậm rãi gật đầu.

"Cám ơn, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ."

Hoàng đế nhìn Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ bằng ánh mắt băng giá.

"Không có chi, thưa Bệ hạ."

Rowan mỉm cười với Hoàng đế, đôi mắt mở to.

“...”

Công tước Saint-Owan lặng lẽ quan sát sự đối đầu lạnh lùng giữa hai người, ngồi gần ngai vàng.

Khi họ chiếm được Serandia thành công, Lực lượng Đồng minh vừa vui mừng vừa đau buồn.

Nhiều người đã chết, nhưng mọi người vẫn nuôi hy vọng rằng cuối cùng họ có thể chấm dứt Thảm Hoạ Công, và hiện tại, họ đã thắng trận chiến.

Nhưng thu thập những con quái vật của Grenosia đồ nát và đốt cháy chúng liên tục là tất cả những gì Lực lượng Đồng minh phải làm.

"Chuyện gì đã xảy ra thế?"

“Không phải Anh hùng đã làm gì đó sao?”

"Là vậy sao?"

"Có vẻ như có một lực lượng khổng lồ."

Những người lính có cuộc trò chuyện của riêng họ, trong khi các chỉ huy có cuộc trò chuyện của họ, mỗi người không thể không bình luận về tình huống kỳ lạ và khó hiểu.

Khi việc dọn dẹp Grenosia kết thúc, Lực lượng Đồng minh sẽ công bố một kế hoạch mới.

Khi đó, không ai biết liệu họ có thể đi qua mà không phải chiến đấu hay không.

"Nếu điều này tiếp tục, chúng ta sẽ không cần thiết nhỉ?"

“Nếu chúng ta không cần thiết, chúng ta sẽ làm gì khi trở về? Chết đói à?”

“Ừm, ở lại trong quân đội thì tốt hơn.”

“Dù sao thì đó cũng là một điều tốt.”

"Vâng."

Cuối cùng, mọi người đều biết ơn vì sự an toàn trong ngày.

Trong căn cứ của Lực lượng Đồng minh, bầu không khí bồi hồi hơn là ăn mừng.

"Cuối cùng, chúng ta không thể kiểm tra thiết bị mới cho Titan."

Trong căn lều nơi quân đội của Công tước đóng quân, Adelia khẽ thì thầm.

“Cô thất vọng à?”

"Không, không! Không! Ý tôi không phải thế!"

Khi Adelia vẫy tay, Công tước Saint-Owan cúi đầu.

".....Đó không phải là vấn đề lớn. Tôi cũng hơi thất vọng vì chúng ta không thể xác nhận hoạt động thứ hai của Titan."

"À... Vâng, tôi cũng vậy....."

Hoạt động thứ hai của Titan được cho là sẽ được xác nhận trong trận chiến này tại Grenosia. Lẽ ra họ có thể đã kiểm tra tình trạng của Titan đã được cải thiện, thu thập dữ liệu và xác định những khía cạnh nào cần được tinh chỉnh.

Câu chuyện nghe có vẻ đáng tiếc là trận chiến đã không diễn ra, tùy thuộc vào cách mỗi người lắng nghe.

Tất nhiên, Adelia và Công tước Saint-Owan, cùng với các pháp sư của Công tước, đã dành nhiều thời gian nhất có thể để cải thiện Titan.

Không chỉ trận chiến ở Grenosia biến mất.

Không có trận chiến nào ở bất kỳ địa điểm trung gian nào.

Ngay cả Adelia, người bận rộn nghiên cứu và không quan tâm đến các vấn đề bên ngoài, cũng không khỏi cảm thấy có điều gì đó không ổn một cách kỳ lạ.

"Nhưng thực sự ... nó có thể là gì?"

Adelia cũng cảm thấy nghi ngờ như những người khác.

Những trận chiến quan trọng đã tan thành mây khói.

Và không ai biết chuyện gì đã xảy ra. Ngay cả những người tham dự cuộc họp chỉ huy cấp cao cũng chỉ biết một thực tế rằng việc điều tra là rất nguy hiểm. Hơn nữa, điều đó không được nói bởi Hoàng đế mà bởi Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ.

Hoàng đế hầu như không nói gì cả.

Công tước Saint-Owan cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

"Adelia."

"Vâng, thưa Điện hạ."

Công tước Saint-Owan, đang ngồi và nhìn xuống bản thiết kế Titan, nói.

"Nếu cô có thể bán linh hồn của mình cho quỷ dữ và kết thúc cuộc chiến này, cô có làm không?"

"...?"

Adelia không khỏi hoang mang trước câu hỏi bất ngờ của Công tước.

Để bán linh hồn của một người cho quỷ dữ.

Có khá nhiều truyền thuyết về những con quỷ vĩ đại cho các Hắc pháp sư mượn sức mạnh thông qua những khế ước như vậy,

nhưng bây giờ không ai biết liệu những câu chuyện đó có đúng hay không. Chúng có thể là những câu chuyện được tạo ra để gieo rắc nỗi sợ hãi cho ma quỷ, hoặc có thể là những trường hợp thực tế.

Đó chỉ là một tỷ lệ của câu chuyện.

Để bán linh hồn của một người cho quỷ dữ.

Để kết thúc cuộc chiến này đôi lại.

Adelia trầm ngâm trước câu hỏi của Công tước.

Đó là một bi kịch, quá lớn.

Một bi kịch đã xảy ra, quá lớn.

Để kết thúc cuộc chiến này, cái giá phải trả chỉ là linh hồn của cô.

Nhưng đứng trước mặt cô là Công tước Saint-Owan.

Ông là cha của bạn của Adelia, và là Gia tộc của những pháp sư chính nghĩa, những người nổi tiếng là không bao giờ nhúng tay vào sức mạnh xấu xa.

Thật không khôn ngoan khi nói về việc bán linh hồn của mình cho quỷ dữ trước mặt ông ta.

"...Tôi nghĩ tôi sẽ không."

Tuy nhiên, Adelia chỉ có thể đưa ra một câu trả lời như vậy.

Không phải là giá quá rẻ sao?

Nếu linh hồn của tôi, cuộc sống của tôi, là cái giá phải trả để ngăn chặn những giọt nước mắt và đổ máu này, chẳng phải sẽ có vô số người lựa chọn như vậy sao?

Adelia không thể không thận trọng đánh giá phản ứng của Công tước Saint-Owan sau khi nói.

Công tước Saint Owan nở một nụ cười cay đắng.

"...Tôi nghĩ tôi sẽ làm."

"..."

Ngay cả Công tước Saint-Owan, người đã sống với niềm tin lâu đời, cũng sẽ nói như vậy.

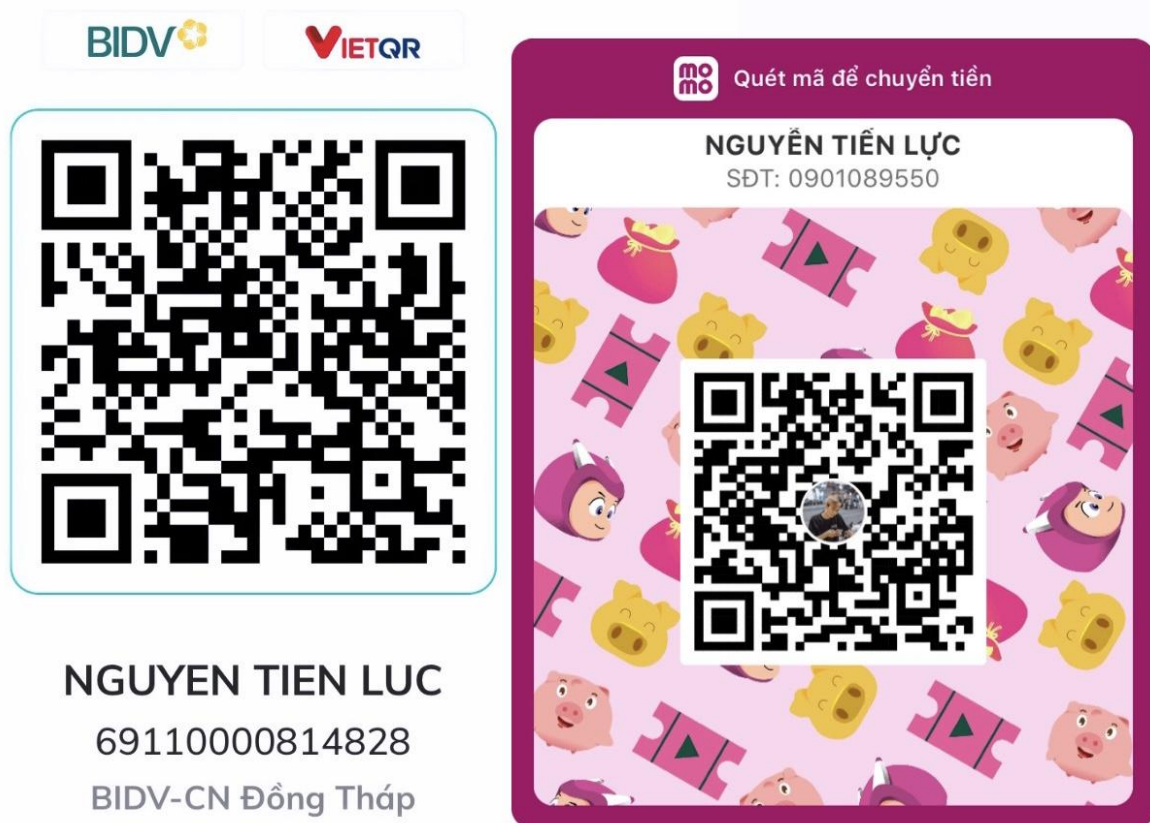
Đó là một cuộc chiến khủng khiếp đến mức ông ta phải đưa ra lựa chọn như vậy, ngay cả khi điều đó có nghĩa là từ bỏ danh dự của Gia tộc lâu đời và niềm tin của chính mình.

'Hoàng đế hẳn là đã lựa chọn như vậy.'

Biết rằng mình sẽ làm điều tương tự, Công tước Saint-Owan không thể không nhận ra rằng Hoàng đế đã tiếp tay cho một kẻ ác nào đó, ngay cả khi ông không biết chính xác chuyện gì đã xảy ra.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading